

403. Til himlene rækker din miskundhed, Gud

B.S.Ingemann 1845

J.P.E.Hartmann 1852

1. Til him - le - ne ræk - ker din mis - kund - hed, Gud, din
 2. Som him - le - nes favn er din kær - lig - hed, Gud, som
 3. Hvor dy - re - bar er dog din mis - kund - hed, Gud, hvor
 4. Du kvæ - ger i ør - ken den tør - sten - de sjæl, du

5

tro - fast - hed når di - ne sky - er; din
 ha - ve - nes dyb di - ne dom - me. Til
 men - ne - ske - bør - ne - ne byg - ge! I
 bjær - ger den bæ - ven - de du - bæ - e. Hos

9

ret - færds - hånd ov - er bjer - ge - ne ud er
 frel - sen fø - rer du sjæ - le - ne ud, vil
 mulm er kær - lig - heds - ving - en bredt ud, vi
 dig er li - vets det e - vi - ge væld, og

13

strakt ov - er da - le og by - er.
 skab - ning - ens suk i - hu - kom - me.
 skju - ler os un - der dens skyg - ge.
 lys i dit lys skal vi sku - e.